

umiddelbart fra Menighedens Medlemmer. Jeg troer, og har altid troet, at det, at Pengespørgsøgen skal rase ved mange Leiligheder, hvor man skal træde i Forbindelse med Kirkens Tjenere, ikke kan Andet end virke forstyrrende, ikke kan Andet end bewirke, at Kirkens Goder af Mange blive betragtede som Noget, man skal tilkjøbe sig. Det er altsaa saa langt fra, at jeg kan være enig med den høitærede Cultusminister i, at denne Lønningsmaade skulde være et Bånd mellem Præsterne og Menighedsmedlemmerne, at jeg meget snarere maa betragte den som et Nedskab, der er vel stillet til at sønderstøtte dette Bånd. Det er derfor mit inderlige Ønske, at den høitærede Cultusminister snart, meget snart maatte overvinde de Betænklichkeiten, han har ved Gjennemførelsen af denne Reform, at han snart maatte kunne høre ind paa det Spør, som jeg troer, hans nærmeste Forgænger har anvist; Haabet er jo rigtig nok ikke stort, thi naar han mener, at denne Reform ikke lader sig gennemføre, før vi faae en Kirkeforfatning, saa er Udsigten meget lang.

**Ørogh:** Jeg tilstaaer, at jeg har havt nogen Betænklichkeit ved at tage Ordet i denne Sag, idet det nemlig ikke er saa ualmindeligt, at man ved Behandlingen af det Slags Sager har taget noget mere Hensyn, end jeg troer rigtig er, til de Mænds Embedsstillinger udenfor Salen, der have hittet sig om deslige Anliggender; jeg troer ikke, at det har gavnet Sagerne, og jeg vilde ret meget ønske, at man ikke saaledes vilde provocere til Medlemmernes Stilling udenfor Salen, da det jo aabenbart indertiden forhindrer og maa forhindre Medlemmerne fra at udtale sig med den Frimodighed, som jeg ellers troer, deres Stilling her vilde berettigede dem til. Jeg skal ikke særskilt gaae i Dette med Noget om dette; paa min Person har det ikke nogen synderlig Indflydelse, men jeg troer, det vilde være Sagen

gavnligt, om man ved dens Behandling vilde abstrahere fra de Mænds Embedsstilling, der hittede sig her. Naar jeg udtaler mine Ansuelser om denne Sag, saa staaer jeg ikke her som Repræsentant for en Stand; jeg skylder ingen Stand Ansvar for den Maade, hvorpaa jeg udtaler min Overbeviisning, jeg er her slet ikke Andet end Repræsentant for Maribo Amts 2den Valgkreds, og jeg ønsker, at mine Udtalelser maae blive betragtede som en Rigsdagsmands, der udtaler sin personlige Overbeviisning. Hvad nu angaaer denne Sag, om de geistlige Embedsmænds Lønninger og disse Lønningers Omsætning, skal jeg bemærke, at jeg troer, man meget godt kan behandle den, uden at den behøver, hvad saa ofte har været Tilfældet, jeg troer ogsaa ibag, at føre ind paa Undersøgelser af meget store Dimensioner om Forholdet mellem Kirke og Stat og om Forholdet mellem Kirken i og for sig, abstract taget, og Folketirken, som man kalder den; det er naturligt, at dette Spørgsmaal angaaer Folketirken og Folketirkens Præster, og det er naturligt, at man kan behandle dette Spørgsmaal ganske simpelt, uden at paakalde meget store eller meget alvorlige Følger og Lidensskaber. Naar man vil træffe den Foranstaltning at forandre Præsterens nuværende Tiender og Naturallønninger til et fast Weberlag, saa er det, baade paa Grund af selve disse Ydelsers Natur og paa Grund af de mange Embeder, en i og for sig meget gennemgribende Foranstaltning; Ingen vil nægte, at naar man vil træffe den paa en retfærdig Maade og paa en saadan Maade, at den kan staae sig i Tidens Løb og ikke altfor snart behøver at forandres igjen, saa maa der tages mange Hensyn og gaae mange Overveielser forud; jeg er overthydet om, at Maalet kan ikke naaes ved den foreslaaede Paragraph. Det er mig vigtigt at udtale mig om de Principer, der ligge til Grund for Forslaget, og det skal jeg gjøre i al Korthed.